

Gdańsk, 04.09.2022

Prof. zw. dr hab. Leszek Skrla,
Dziedzina sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna wokalistyka

Recenzja Pracy Doktorskiej Mgr Luzhen Shi

Zleceniodawca recenzji:

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie Wydział Wokalno-Aktorski, pismo z dnia 27.06. 2022 roku, zlecenie podjęte na podstawie nowej ustawy z dnia 20.07. 2018 roku. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021. Poz. 478)

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego w sprawie:

- przyjęcia tematu i koncepcji pracy doktorskiej Luzhen Shi
- wszczęcia, przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej wokalistyka i wyznaczeniem mojej osoby recenzentem

Do nadesłanego mi pisma sygnowanego datą 27.06.2022 roku, informującego o wyznaczeniu mojej osoby jako recenzenta pracy doktorskiej **Pana mgr Luzhen Shi pod tytułem „Charakterystyka muzyczna i styl wokalny chińskiej pieśni artystycznej XX wieku – na przykładach wykonywanych utworów”** zostało dołączone: dzieło artystyczne i opis dzieła artystycznego.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pana mgr Luzhen Shi pt. „Charakterystyka muzyczna i styl wokalny chińskiej pieśni artystycznej XX wieku – na przykładach wykonywanych utworów” złożona jest z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym CD oraz jego opisu. Nagrania dokonano w dwóch sesjach nagraniowych w dniu 16.09.2021 i 16.03.2022 tak więc jest to rejestracja w dwóch terminach dość dalekich od siebie a jednak brzmiąca spójnie i przekonująco w warstwie muzycznej. Artyście towarzyszą akompaniatory: Dr hab. Beata Szebeczyk (3)(10), Dr Yan Rong(6)(9)(11), Dr Haoyue Zhang(1-2)(4-5)(7-8)(12-13) Nagrania dokonano w Sali Koncertowej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, Chińskiej Sali Koncertowej Przedstawione do oceny nagranie zawiera 13 pozycji:

1. Qing Zhu – Mieszkam u źródeł Rzeki Jangcy
2. Qing Zhu – Rzeka płynie na wschód
3. Huang Zi – Trzy życzenia kwiatu róży
4. Huang Zi – Tęsknota za domem
5. Huang Zi – Szkarłatne usta
6. Xiao Youmei – Pytanie
7. Zhang Hanhui – Na rzece Songhua
8. Lu Zaiyi – Patrząc w stronę domu
9. Lu Zaiyi – Dom
10. Lu Zaiyi – Kiedy wzejdzie Księżyc
11. Su Yue – Pełnia Księżyc w Zachodniej Wieży
12. Zhou Yi – Spinka w kształcie Feniksa
13. Tao Siyao – Ach, chińska ziemi

Nagranie skompilowane dla potrzeb pracy doktorskiej, przyjęło formę recitalu złożonego z kompozycji ośmiu chińskich kompozytorów. W nagraniu doskonale słyszymy męski i foniczny zapis wokalisty, który wysuwa się na pierwszy plan i dyskretną rolę akompaniujących mu na fortepianie kilku pianistów. W zaprezentowanym dziele artystycznym kandydat ukazał przede wszystkim możliwości swojego barytonowego głosu o ciekawej estetyce dźwięku, może nieco rozjaśnionej barwie, przez to zbliżonej momentami do estetyki tenora. W swoim wykonaniu łączy technikę *belcanto* z techniką wokalną chińskich pieśni artystycznych. Wykonawca dysponuje odpowiednią, miękką barwą i elastycznością potrzebną do kreowania wybranych przez siebie utworów. Właściwie operuje głosem (choć czasem słychać zbyt dużą wibrację) nie mniej używa właściwie technik agogiczno-dynamicznych, by oddać dramatyzm i znaczenie tekstu poszczególnych pieśni. Wyrazista interpretacja sprawiają, że w odbiorze młody artysta wydobywa odpowiednią moc ekspresji i właściwe środki do wyrażania złożonych emocji, które zawiera muzyka chińskich kompozytorów. Słuchając nagrania dołączonego do pracy, miałem wręcz wrażenie jakby solista z pełną świadomością wciągał nas w swój muzyczny świat co dało wrażenie płynnej muzycznej opowieści i spójnej narracji przekazu pieśni. Doskonale kontrolował swoje emocje, które miały bezpośredni wpływ na osiągnięcie pełnej swobody wokalnej dodając do tego iście żarliwą interpretację wykonywanych utworów. Budowanie czytelnej i wyrazistej interpretacji nie należy do rzeczy prostych i oczywistych. Wymaga od śpiewaka nie tylko doskonałej znajomości tekstu muzycznego ale przede wszystkim ogromnej wrażliwości i wyczucia stylu, wreszcie smaku oraz wysublimowanej intuicji wokalnej. W tym względzie Luzhen Shi ma już wiele do powiedzenia i zaferowania a wyrobionemu słuchaczowi przynieść może niekłamana satysfakcję. Zwiększa tym samym atrakcyjność przekazu a propozycja dzieła artystycznego zasługuje na słuszną aprobatę i dużą uwagę. Temat podjęty w pracy jest ciekawy, także tezy i stawiane pytania, narracja umiejętnie przeprowadzona a cele osiągnięte.

Część opisowa dzieła artystycznego została dobrze opracowana tak pod względem redakcyjnym jak i merytorycznym. Konstrukcja pracy jest logiczna i prawidłowo przemyślana. Widać wyraźne usystematyzowanie wiedzy dotyczącej genezy omawianych utworów, opisu wizji muzycznej kilku chińskich kompozytorów, wreszcie rozwoju i tradycji wykonawczych muzyki i stylu wokalnego chińskiej pieśni artystycznej

XX wieku. Trafnym zabiegiem w pracy są analizy poszczególnych utworów wsparte o porównania dotyczące nie tylko artykulacji, frazowania, dynamiki, tessitury i muzycznej narracji ale także kontekstu poetyckiego, analizy muzycznej pieśni oraz analizy partii akompaniamentu fortepianowego. Pan mgr Luzhen Shi po wyważonym wprowadzeniu i krótkiej charakterystyce każdego z utworów, naświetla i ukazuje problemy a następnie ich rozwiązanie w oparciu o właściwie dobrane środki muzycznej narracji. Omawiana praca doktorska zawiera wprowadzenie w przedmiot badań, cztery rozdziały, zakończenie a także bogatą bibliografię, na którą składają się źródła i fachowa literatura obcojęzyczna głównie chińska. Wstęp przybliżył cel i założenia pracy, w której mgr Luzhen Shi zamierza przeprowadzić analizę porównawczą warsztatu muzycznego ośmiu chińskich kompozytorów, ukazując łączące ich podobieństwa, jak też dzielące ich niekiedy różnice w technice kompozytorskiej. We wstępie autor szczegółowo objaśnia tło, znaczenie i status badań, a także elementy innowacji związane z wybranym tematem. Jeśli chodzi o proces rozwojowy XX-wiecznej chińskiej pieśni artystycznej autor wyodrębnia trzy okresy historyczne. Pierwszy, przed utworzeniem ChRL(1919-1949), drugi, po utworzeniu ChRL(1949-1976) wreszcie trzeci, zwany okresem reform i otwarcia, który trwa od roku 1976 do chwili obecnej. Całość tego procesu rozwojowego odzwierciedla dokonany przez autora niniejszej pracy wybór trzynastu utworów. Najważniejszą wartością użytkową badań jest doskonalenie umiejętności praktycznych z punktu widzenia estetyki dźwiękowej i dostarczanych słuchaczowi ogromu wrażeń. Praca niniejsza, jak pisze sam doktorant dzięki zdobytej wiedzy i doświadczeniu stworzy podwaliny do zajmowania się dydaktyką wokalną w Chinach do czego się intensywnie przygotowuje.

Rozdział pierwszy poświęcony jest tłu badawczemu i znaczeniu badań, które koncentrują się na opisanu ogólnej charakterystyce chińskiej pieśni artystycznej XX wieku. Autor definiuje koncepcję i proces rozwoju pieśni artystycznej, omawia różnicę między klasyczną pieśnią a chińską pieśnią artystyczną, przybliżył znaczenie kulturowe i ekspresję emocjonalną poezji klasycznej. W rozdziale drugim dokonuje analizy stylu twórczego chińskich kompozytorów pieśni artystycznej przed rokiem 1949 i po okresie reform i otwarcia a więc po roku 1979. Opisuje metody badawcze i ich innowacyjność a także eksplorację wspólnych i indywidualnych cech stylów muzycznych wszystkich ośmiu kompozytorów ku lepszemu zrozumieniu założeń artystycznych tematu pracy. Rozdział trzeci jest kluczowy i stanowi dominantę w pracy przyszłego doktoranta, gdyż bezpośrednio powiązany jest z dziełem artystycznym zawartym na płycie. Zrozumienie postawy i roli w jaką wcielać się należy w poszczególnych

utworach, stanowi klucz do istotnych przesłanek, które mogą pomóc śpiewakowi nacechować interpretację tak, by znaleźć on mógł przekonującą wizję do wykreowania właściwej i przekonującej wizji artystycznej. Doktorant Luzhen Shi w swojej pracy o chińskich pieśniach artystycznych celnie przybliżył nam kontekst poetycki, analizę struktury muzycznej oraz analizę partii akompaniamentu fortepianowego. Porusza zagadnienia dotyczące struktury muzycznej a także poddaje analizie techniki wokalne. W formie muzycznej wypowiedzi porusza problem tworzenia kreacji artystycznej w oparciu o świadome dysponowanie techniką wokalną i operowanie zróżnicowaną, stosowną do napięcia emocjonalnego, barwą głosu. Stanowi swoistą kompilację spostrzeżeń, obserwacji i przemyśleń dotyczących analizy porównawczej głosu w oparciu o aspekt estetyki, muzycznej koncepcji artystycznej i i warażania nastroju muzycznego. Te niełatwe i złożone aspekty, okraszone przykładami muzycznymi, poruszają wokalne zagadnienia dotyczące ambitusu poszczególnych utworów, tessitury jako podstawowego czynnika warunkującego obciążenie dla głosu, artykulacji i frazowania a także różnic w operowaniu dynamiką i brzmieniem rezonansu. Dzięki porównaniom zobaczyć można istotne podobieństwa i różnice w stylu jak i problemach wykonawczych w poszczególnych pieśniach. Analiza, której dokonał Luzhen Shi w efekcie pozwoliła osiągnąć zamierzony cel w swojej pracy co przełożyło się na ostateczny kształt i wyraźny przekaz nacechowany troską i wizją przyszłego pedagoga śpiewu. W rozdziale czwartym dokonuje analizy narodowych cech twórczych i stylu wokalnego chińskiej pieśni artystycznej. Przybliżył charakterystykę prozodii słów, narodowego styl akompaniamentu fortepianowego oraz znaczenie twórczości chińskiej pieśni artystycznej w nauczaniu i rozwoju muzyki wokalne.

W zakończeniu pracy, odnajdujemy syntezę myśli i wniosków autora na temat elementów pracy nad poszczególnymi utworami. Przyszły doktorant Luzhen Shi raz jeszcze podsumowuje cele i założenia pracy, doprowadzając do celnych spostrzeżeń i interesujących konkluzji. Reasumując wartości i efekt procesu badawczego, który został przeprowadzony w niniejszej dysertacji, mogę stwierdzić, iż podjęty temat w znaczącym stopniu przybliżył środowisku muzycznemu wizję technik wykonawczych głównie zaś stylu wokalnego w chińskich pieśniach artystycznych jako podstawę do przygotowania właściwego ich wykonywania. Przybliżył zrozumienie dzieła muzycznego, zasady trafnego kształtowania stylu i właściwego odwzorowania elementów stylizacji w muzyce chinskich kompozytorów a także w wielu aspektach uzupełnia ogólną wiedzę muzyczną. Wiedzę, która w znaczący sposób może pomóc zmierzyć się i zrozumieć przyszłym odtwórcom omawianych utworów ważne przesłanie. Przesłanie, by piękno i artystyczną wartość a także siłę muzycznej narracji wyrażać poprzez dobór odpowiednich środków wykonawczych i interpretacyjnych.

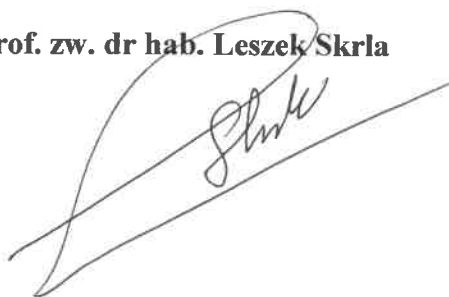
Konkluzja

Praca doktorska Pana mgra Luzhen Shi, na którą składają się: dzieło artystyczne płyta CD i jej opis, stanowi według mojej oceny ciekawą formę przekazu, jak też udaną próbę znalezienia odpowiedzi na tezę zawartą w temacie pracy. Stwierdzam zatem, że materiał naukowy, cenne spostrzeżenia, własne przemyślenia i analiza dotycząca wykonywanych utworów, stanowią niemały wkład w dziedzinę sztuki muzycznej-wokalistyka. Doktorant wniósł w obszar fascynacji muzycznej twórcze zaangażowanie, poparte trafnymi wnioskami oraz ciekawe spojrzenie na charakterystykę muzyczną i styl wokalny chińskiej pieśni artystycznej XX wieku a jego osobiste przemyślenia złożyły się na ostateczny kształt dzieła jaki mu nadał . W taki sposób omawiane dzieło i praca istotnie przybliżają poprzez swoją formę oraz twórczą treść artystyczną i edukacyjną sferę konkretnej wizji rozszerzania wiedzy nie tylko wokalne, ale ogólnomuzycznej.

Uznaję tym samym, że Pan Luzhen Shi potwierdził swoje umiejętności do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej i artystycznej. Tym samym stwierdzam, że Doktorant rozwiązał założone w pracy zagadnienie artystyczne i spełnił wymagania art. 187 ustawy z dnia 20.07. 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478)

Pracę doktorską przyjmuję i stawiam wniosek o jej przyjęcie

Prof. zw. dr hab. Leszek Skrla

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Skrla', is written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.